

ชนิตรนันท์

หายารัก จ้าวหัวใจ

ไม่มีพรหมแดนใดที่รักได้

น่ายา รัก จำจั่วใจ

จำปาลาว

มายารักจ้าวหัวใจ

บทประพันธ์	ชนิตร์นันท์
พิมพ์ครั้งที่ 1	มีนาคม 2561
ราคาปก	359 บาท
ราคา E-BOOK	299 บาท
บรรณาธิการบริหาร	ณรี รัตสาร
บรรณาธิการเล่ม	ไปรยา
พิสูจน์อักษร	ชนิตร์นันท์
ออกแบบปก	ยูจีน
ISBN	978-616-455-745-1

จัดพิมพ์โดย

ชนิตร์นันท์ พูลสวัสดิ์รัตนพงษ์ 2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น 40130
โทร. 098-594-6942 , 080-652-7825

พิมพ์ที่

บริษัท ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์ จำกัด (สำนักงานใหญ่)

52 ซอยเอกชัย 69 แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 10150
โทร. 02-899-5429-35 Fax. 02-416-4097

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด 108 หมู่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11120

Tel: 0-2423-9999

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือหรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก
สำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ไม่มีพรมแดนใดกัน 'รัก' ได้
ไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็นเช่นไร
เขาจะไม่ปล่อยกุหลาบแสนสวยแห่ง 'ปากซัน' หลุดมือ

“พี่กัญจน์... พี่สัญญาแล้ว”

ดวงตาไหวระริกมองเขาก่อนเปลือกตาจะปิดลงเพราะความรู้สึกจรูญจนกำลังปั่นป่วนอยู่ในอก

“ก็ดาวบอกว่าจะช่วยพี่ทุกอย่างถ้าทำได้ ช่วยพี่เถอะนะ ช่วยพี่ด้วย พี่ทนไม่ไหวแล้ว” เสียงทุ้มหนักแน่นเอ่ยบอกขณะที่ฝ่ามือพลีไปตามส่วนเว้าส่วนโค้งภายใต้เสื้อคลุม

“อ้อ... พี่กัญจน์อย่าสิคะ”

ห่อตัวสันสะท้อนเมื่อเสียงออคชั่นกับการกระทำความั่นส่วนทางกันอย่างลั่นเชิง เสียงเว้าวอนแต่ฝ่ามือกำลังรุกคืบไม่หยุดนิ่ง

“ขอให้พี่รักดาวนะครับ นะครับ ที่รักของพี่”

“พี่กัญจน์...”

เจอหลับตาพร้อมโอบท่อนแขนรอบลำคอของเขาและเสียงกระซิบแผ่วเบาที่ข้างใบหูทำให้กัญจน์ต้องเปล่งเสียงหัวเราะออกมาอย่างมีความสุข ก่อนจะกดกระหน่ำจูบร้อนๆ แรงๆ ที่ริมฝีปากข้างจ้านรจนานั่นอย่างแสนรักแสนหลง เพราะสิ่งที่เธอกระซิบบอกเขานั้นก็คือ

“ดาวก็อยากบอกให้พี่ทำเร็วๆ เสียที ดาวรอจนจะแย่”

จากใจ บก.

‘ความรักสวยงามเสมอ’

คำพูดนี้ ถือเป็นคำพูดที่ฟังแล้วสื่อความหมายไปในเชิงบวก

ตรงข้ามกับคำพูดที่ว่า...

‘ที่ใดมีรัก ที่นั่นย่อมมีทุกข์’

และไม่ว่าความรักจะนำมาซึ่งความสุขหรือความทุกข์ เราทุกคนก็พร้อมที่จะกระโจนสู่วังวนแห่งความรัก

ไม่ว่าแม้แต่ ‘ดวงดารา’ นางเอกของเรื่อง ที่หนีไม่พ้นเรื่องราวความรักความใคร่ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติการกิจตามหาหัวใจ ตามหาคำตอบเพื่อคลี่คลายเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ท่ามกลางความเจริญของดินแดนแสงงดงามคุณภาพมายา

แต่ไม่ว่าจะอย่างไร สุดท้ายแล้ว เราจะค้นพบคำตอบว่า ความรักให้เราได้ทั้งความสุขและความทุกข์ในคราวเดียวกัน เพียงแต่เราจะเลือกว่าเราจะอยู่ตรงจุดไหนของความรัก เราจะใช้เครื่องมืออะไรนำพาและประคับประคองความรักให้งดงามและคงอยู่กับเราตลอดไป

เรื่องราวความรักของพระนางในเรื่อง 'มายารักจ้าวหัวใจ' ถือเป็น
อีกหนึ่งบทพิสูจน์ ที่เราต้องร่วมกันค้นหาคำตอบ...

ความรักที่เกิดขึ้นนั้นงดงาม หรือ นำมาซึ่งความทุกข์
หัวใจทุกดวงที่พร้อมจะมีรักเท่านั้น... ที่รู้คำตอบ

เมื่อเรายินดีกับความสุขของคนที่เรารัก

รักนั้น...ย่อมงดงามเสมอ

ไปรยา

จากใจนักเขียน

ไม่มีพรมแดนใดกับ 'รัก' ได้

สวัสดีค่ะ เพื่อนรักนักอ่านทุกท่าน พบกับ 'ชนิธรนันท์' อีกครั้งแล้วนะคะ คราวนี้ชนิธรนันท์ขอนำเสนอ 'มายารักจ้าวหัวใจ' นิยายที่มีกลิ่นอายของสองฝั่งโขง ความรักที่ไม่มีพรมแดนใดจะขวางกั้นได้

'ดวงดารา' หญิงสาวที่เติบโตมาจากคุณแม่เลี้ยงเดี่ยว เรื่องราวของพ่อเป็นสิ่งต้องห้าม แต่นั่นกลับเป็นแรงผลักดันให้ดวงดาราต้องค้นหาคำตอบ เหตุใดแม่ที่ห้ามเธอถามเรื่องพ่อ จึงทอดทิ้งจดหมายจากใครบางคนด้วยความปวดร้าว เหตุใดแม่จึงกลัวว่าใครคนนั้นจะมาพรวากลูก

การติดตามหาพ่อโดยมีเบาะแสเดียวคือที่อยู่บนของจดหมาย แต่เหตุพลิกผันให้เธอต้องกลายเป็นผู้ช่วยแม่ครัวจำเป็นในร้านอาหารไทยที่เวียงจันทน์ โดยเฉพาะ 'กัญจน์' เจ้าของร้านสุดหล่อนั้นกระแทกหัวใจเธออย่างแรง แต่ความลึกซึ้งซ่อนเงื่อน มายาซ่อนปม และนิสัยฮึดสู้ไม่ยอมคนของดวงดารา กลับทำให้กัญจน์เข้าใจว่าดวงดารามีแผนร้าย

เรื่องราวสุดป่วนจากการปลอมตัว ความรักที่เกิดขึ้นบนความเข้าใจผิด ก่อนจะตามมาด้วยปัญหาแม่ผู้ลึกลับ รักร่างเชื้อชาติที่ดูจะวุ่นวาย แต่ก็เคล้า

ด้วยวัฒนธรรมที่งดงาม แห่งท้องเที่ยวขึ้นชื่อ และเมนูอาหารดั้งเดิมจากสองฝั่งโขง
ถักทอเรียงร้อยขึ้นเป็นเรื่องราว มายาแห่งรักจะทำได้ 'จ้าวหัวใจ' มาครอบครอง

ชนิธรนันท์ดีใจที่ได้อยู่ในอ้อมกอดของเพื่อนๆ อีกครั้งนะคะ รักชนิธรนันท์
แบบนี้ไปนานๆ นะ ถ้าเพื่อนๆ ยังรักการอ่าน ชนิธรนันท์ก็จะไม่หยุดเขียนคะ

#รักคนอ่าน จีบ จีบ...

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นิยายเรื่องนี้จะสามารถให้ความสุขกับเพื่อนรักนัก
อ่านได้เป็นอย่างดี หากมีสิ่งใดผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ชนิธรนันท์ต้อง
ขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วยคะ

ร่วมเป็นกำลังใจให้กับความรักของ 'ดวงดารา' และ 'กัญจน์'

เพราะเรามีความรัก เราจึงมีจินตนาการ

ขอได้รับความขอบคุณจาก

ชนิธรนันท์

ทักทาย 'พี่ต้อง' ได้ที่

เฟสบุ๊ก : ชนิธรนันท์ จำปาลาว พูลสวัสดิ์รัตนพงษ์

แฟนเพจ : บ้านนิยาย จำปาลาว ชนิธรนันท์

Id lind : tongta2007

Chapter 1

ดวงดารา เกสเจ้าท์

ละอองความชื้นจากบรรยากาศรุ่งสางทำให้คนตื่นนอนไม่หลับ ตลอดทั้งคืนตัดสินใจออกมาเดินเล่นที่ระเบียงริมน้ำ เพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์และซึมซับเอาพลังงานดีรอบกายเข้าสู่ตนเองให้มากที่สุด สิ่งที่ได้รับเมื่อช่วงหัวค่ำของคืนวาน ส่งผลให้ไม่อาจฝันชมตาหลับได้สักนาทีเดียว ในหัวมีแต่คำถามว่าควรทำอย่างไรจึงจะรู้ว่าสิ่งที่สงสัยนั้นเป็นจริงหรือเปล่า หรือทั้งหมดเป็นเพียงความโหยหาที่คิดไปเอง

ดวงตากลมโตมีแววอิดโรยทอดมองไปจนสุดสายตา ณ ที่แห่งนั้น แผ่นดินที่สะพานมิตรภาพเชื่อมไปถึง ‘นครหลวงเวียงจันทน์’ เธออยากข้ามไปเหลือเกิน

เพียงคิด... แพนชนตาอนหนักก็ต้องกะพริบตาเพื่อขับไล่หยาดน้ำที่เริ่มจะเอ่อซึมออกมาอีก ยามนึกถึงเหตุการณ์ที่กระตุ้นหัวใจให้เธออยากไปตามหาความจริง เพื่อไขสิ่งติดค้างในใจให้หมดไป

เมื่อคืนเพราะความรีบจะไปบอกให้แม่รู้ว่ามีลูกค้ามาติดต่อขอเช่าพักเกสเฮ้าท์ทั้งที่ค่าแล้ว เมื่อแม่จะสั่งให้เปิดครัวทำอาหารว่างอย่างง่ายๆ ให้ลูกค้า แต่เสียงร้องไห้ที่ดังเล็ดลอดออกมาจากในห้องของแม่ กลับทำเธอชะงัก ไม่กล้าที่จะเข้าไปหรือแม้แต่ส่งเสียงเรียกทว่าหัวใจกลับผลักดันให้เธอหลบมองผ่านบานประตูที่แยมไว้เพียงนิด

ภาพที่เห็นนั่นคือ 'แม่' นั่งอยู่กับพื้นห้อง ร่างแบบบางสันละเอียดจนหอบตัวโยน ในมือของแม่ถือกระดาษแผ่นบางมีข้อความเป็นลายมือจากหมึกสีน้ำเงินจนแทบเต็มหน้ากระดาษ และจากช่องสี่ขาวที่วางอยู่บนดักของแม่ เธอก็คาดเดาได้นั่นเป็นจดหมายจากใครบางคน แต่ใครกันเล่าจะทำให้แม่ร้องไห้ดูจหัวใจถูกบีบคั้นรุนแรงขนาดนั้น

คนในครอบครัวที่เหลือก็มีเพียงเธอกับแม่ ไม่มีใครคนอื่นอีก เพราะแม่ถูกส่งไปเรียนที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อกลับมา

หนองคายก็ไม่เคยคุ้นกับญาติพี่น้องทางนี้สักเท่าไร หลังจากติดตามยายเสียไป ครอบครัวของแม่จึงมีแค่เธอกับคนงานในร้านที่แม่ดูแลเสมือนเป็นญาติเท่านั้น แล้วใครกันล่ะ... ที่สำคัญจนทำให้แม่ทุกข์ทรมานมากมายอย่างนั้น

แต่แล้วคำพูดพึมพำป่นสาระอันของแม่กลับทำให้เธอต้องแนบตัวนั่งกับผนังห้อง

‘ดาวเป็นลูกของเดือน เป็นลูกของเดือนเพียงคนเดียวเท่านั้น พี่ไม่มีสิทธิ์ ยังไงเดือนก็จะไม่ยอมให้พี่มาพาลูกไปจากเดือน เดือนไม่มีทางยอม...’

น้ำเสียงร้าวรานของแม่ ส่งผลให้หัวใจของเธอสั่น เพราะ ‘พี่’ ที่แม่หมายถึง... เป็นใคร หรือจะเป็นคนที่เธออยากเจอมากที่สุด

แม้นางสังหรณ์จะบอกแบบนี้แต่เธอก็อยากถามแม่ให้รู้เรื่อง อยากได้ยินคำตอบจากปากของแม่ แต่สิ่งที่เห็นกลับทำให้เธอเปลี่ยนใจ ภาพแม่ทอดจดหมายแนบบอกอย่างอ่อนโยนทั้งที่ยังสั่นสะท้านตามแรงสะอื้น นั้นแม่กำลังโหยหาเจ้าของจดหมายใช่หรือไม่

ความสงสัยมากมายตรวนจนทำให้ไม่กล้าจะเผชิญหน้ากับแม่ สุดท้ายเธอก็ต้องเสียดายลงและให้พนักงานโทรศัพท์ขึ้นไปบอกแม่

แทน แต่เรื่องที่เกิดขึ้นกลับส่งผลให้เจอนอนไม่หลับและออกมายืน
ริมหน้าต่างที่ฟ้ายังไม่สว่าง

แผ่นดินฝั่งตรงกันข้ามเริ่มมองเห็นได้อย่างรางเลือน ทว่า
ดวงตาค้างขึ้นของ ‘ดวงดารา’ ก็ยังคงทอดมอง ‘แม่น้ำโขง’ ที่กว้าง
และยาวจนสุดสายตา ‘แม่โขง’ แม่น้ำซึ่งทำหน้าที่กั้นกลางระหว่าง
สองเขตแดน และอาจกั้นเธอกับคนทางนั้นด้วยไข่มุข นั่นคือสิ่งที่
ครุ่นคิดมาตลอดทั้งคืน

‘พี่’ ที่แม่พูดถึง เขาคือเจ้าของจดหมายฉบับนั้นหรือเปล่า
ทำไมเขาจะมาพวกรากเธอไปจากแม่

แม่พูดว่า ‘ไม่มีสิทธิ์’ นั่นคืออะไร หรือเขาจะเป็นคนที่แม่บอก
ว่า ‘ตาย’ ไปก่อนที่เธอจะเกิด แต่แม่กลับไม่มีสิ่งใดให้เธอระลึกถึง
ไม่มีภาพถ่าย ไม่มีเรื่องราวบอกเล่า แม้แต่ในใบเกิดของเธอก็ยังไม่
ระบุชื่อ ‘เขา’ ด้วยซ้ำ

ทุกครั้งที่เธอเพียรถาม สีหน้าของแม่จะเศร้า และคำตอบที่ไม่
เคยตรงกับคำถามก็คือ ‘แม่ดูแลดาวได้’

เมื่อเธอโตจนรู้ความ เธอก็เรียนรู้ว่าไม่ควรถามเรื่องนี้กับแม่
อีก ทั้งที่ความสงสัยไม่เคยหมดไป เพราะหน้าตาของเธอฟ้อง
เรื่องราวของเขาคอนนั้นออกมาได้ชัด

ครอบครัวของแม่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน แม่จึงเป็นสาวสวย
ผิวขาวเหลือง ตาคม ผมดำยาว ปากนิคจมูกหน้อย แต่เธอกลับมีผิว
ขาวอมชมพู ตาสีน้ำตาล ผมสีน้ำตาลอ่อน เครื่องหน้าชัด มอง
ปราดเดียวก็รู้ว่าเป็นลูกครึ่งยุโรป ก่อนที่เธอจะรู้จากญาติที่ซุบซิบกัน
ว่าเขาคอนนั้นเป็นคนลาวเชื้อสายฝรั่งเศส แม่อึ้งท้อกลับมาเพราะถูก
คนทางนั้นทิ้งขว้าง แต่เมื่อเธออยากรู้มากกว่านั้น ก็ไม่มีใครยอม
บอกเล่า แม้แต่ยายก็หลีกเลียงและให้คำตอบเช่นเดียวกับแม่ นั่นคือ
'ยายคุณเลลาวได้'

แม้จะเป็นสิ่งเดียวที่เธอได้รู้เกี่ยวกับเขาคอนนั้น แต่เธอก็รู้สึกดี
เพราะอย่างน้อยเธอก็ได้รู้ว่าเขามีตัวตน ในร่างกายนี้มีสายเลือดของ
สองฝั่งโขงหลอมรวมอยู่ เธอไม่ได้เป็น 'ลูกไม่มีพ่อ' อย่างที่เคยถูก
เพื่อนๆ ล้อเลียน

แสงสว่างรำไรที่ทอดผ่าน่านฟ้ามาสู่ผืนดินทำให้เห็นฝั่ง
ตรงกันข้ามได้ชัดมากขึ้น แม้จะไม่เห็นหน้าค่าตาของคนทางฝั่งนั้น

แต่ก็เห็นบ้านเรือน สิ่งก่อสร้าง และถนนเรียบริมโขงที่มีรถยนต์แล่นอยู่ แล่นนั้นก็พอมองรู้ว่าต่างก็มีวิถีชีวิตไม่ต่างจากคนทางฝั่งนี้สักเท่าไร

ดวงคารายังปล่อยความคิดให้ล่องลอยไปในอดีต เธอไม่มีความทรงจำร่วมกับ ‘เขา’ คนนั้นเลยสักนิด มีเพียงความทรงจำว่า ‘ไม่เคย’ มีเขา แต่หากเลือกได้และทุกสิ่งเป็นไปตามที่เธอคิด ถ้าเขาเป็นเจ้าของจดหมายฉบับนั้นจริง เธอก็ขอให้นับแต่นี้ไปมีเขาคนนั้นเข้ามาในชีวิต และคงจะดีที่สุด หากความทรงจำครั้งใหม่จะมีพร้อมหน้า ‘พ่อ แม่ ลูก’

แต่หากไม่เป็นดังคิด เธอก็ยังอยากไปหา อยากไปเห็น แล่อยากรู้ว่า ‘เขา’ อยู่ดีมีสุขหรือเปล่า ทำไมไม่มาดูแลดูดีเธอกับแม่บ้าง หรือเขาไม่เคยคิดว่ามีเธอเป็นลูกอยู่ทางนี้อีกคน

“ดาว”

น้ำเสียงอ่อนโยนที่ดังขึ้นจากด้านหลังทำให้ดวงคาราสะดุ้งเล็กน้อย ก่อนจะรีบปรับสีหน้าให้เป็นปกติ หันมาส่งรอยยิ้มสดชื่นให้กับคนที่รักเธอมากที่สุดในชีวิต

